

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 17Cpr/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115203743
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:7115203743.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Dašou Onuferovou, v právnej veci navrhovateľky: W. I. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., J. XX, v konaní zastúpená: JUDr. Rastislav Cestický, advokát so sídlom v Košiciach, Štúrova 27, proti odporcovi: MEDIAPRINT - KAPA PRESSEGROSSO a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 137, o 3.285,35 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka svojím návrhom, doručeným Okresnému súdu Košice I. dňa 17.02.2015, žiadala, aby súd odporcu zaviazal zaplatením sumy 3.295,35 Eur titulom náhrady mzdy dôvodiac tým, že rozsudkom Okresného súdu Košice I., sp. zn. 17Cpr 1/2012, zo dňa 20.12.2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11CoPr 2/2013, zo dňa 22.01.2014, bolo rozhodnuté, že skončenie pracovného pomeru je neplatné a odporca bol zaviazaný nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 100 % na účet právneho zástupcu navrhovateľky. Odporca vyzval navrhovateľku k nástupu na výkon práce až 01.04.2014 o 06,00 hod., preto si navrhovateľka uplatňuje náhradu mzdy za obdobie od 01.10.2012 do 31.03.2014, keďže za obdobie od 05.12.2011 od 30.09.2012 poberala nemocenskú dávku od Sociálnej poisťovne. Právne svoj návrh odôvodnila ustanovením § 79 ods. 1 Zákonníka práce, keď odporca si túto zákonnú povinnosť voči navrhovateľke nesplnil a náhradu mzdy nezaplatil, čím sa od 22.01.2014 dostal do omeškania so zaplatením žalovanej sumy. Navrhovateľka sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu pokúsila o mimosúdne riešenie sporu, ale neúspešne.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne svojím podaním doručeným Okresnému súdu Košice I. dňa 24.03.2015 a žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že ho považuje za neoprávnený a odporujúci zákonu a dobrým mravom. Upozornil súd na to, že počas konania o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľka argumentovala tým, že zo zdravotných dôvodov nebola schopná vykonávať pridelenú prácu, čo v súdnom konaní doložila aj lekárskeho posudkom odbornej lekárky MUDr. P. Q. zo dňa 27.09.2012, na základe ktorého navrhovateľka z dôvodu chronického ochorenia chrbtice žiadala o preradenie na inú prácu. Tento posudok bol navrhovateľkou predložený až v konaní o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a odporcovi počas trvania pracovného pomeru s navrhovateľkou predložený nebol. Z tohto lekárskeho posudku je zrejmé, že navrhovateľka minimálne od 27.09.2012 nebola zo zdravotných dôvodov schopná vykonávať prácu v zmysle jej pracovnej zmluvy - roznos tlače a doručovanie poštových zásielok bez ohľadu na skutočnosť, v ktorej časti a akom rozsiahlom rajóne by túto prácu mala vykonávať. Keď ju odporca vyzval na výkon práce dňa 01.04.2014 s tým, že jej bude pridelená práca v zmysle pracovnej zmluvy, ako reakciu navrhovateľka poslala žiadosť o preradenie na inú prácu zo zdravotných dôvodov, pričom predložila lekárskeho posudok zo dňa

01.04.2014 MUDr. W. N., praktického lekára pre dospelých, spolu s posudkom odbornej lekárky MUDr. P. Q. zo dňa 27.09.2012 s vyjadreniami, že sa navrhovateľke neodporúča práca dohodnutá v pracovnej zmluve. Následne listom zo dňa 07.04.2014 navrhovateľka žiadala o vyjadrenie, akou formou bude s ňou ukončený pracovný pomer zo zdravotných dôvodov; tento bol ukončený zmysle ustanovenia § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce výpoveďou zo zdravotných dôvodov ku dňu 31.07.2014 s vyplatením odstupného podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, keď počas výpovednej doby navrhovateľka žiadnu prácu pre odporcu nevykonávala, bola jej vyplácaná priemerná mesačná mzda z obdobia pred nástupom na PN. Odporca je presvedčený, že navrhovateľka nebola schopná ani ochotná vykonávať prácu pridelenú jej podľa pracovnej zmluvy, preto od zamestnávateľa nebolo možné ani spravodlivé požadovať, aby navrhovateľku za daných okolností ďalej zamestnával, preto nemá navrhovateľka nárok na poskytnutie náhrady mzdy v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov: rozsudok Okresného súdu Košice I., sp. zn. 17Cpr 1/2012, zo dňa 20.12.2012, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11CoPr 2/2013, zo dňa 22.01.2014, pracovná zmluva zo dňa 17.03.2008, jej dodatkom č. 1 zo dňa 27.09.2012, okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 05.12.2011, lekársky posudok zo dňa 27.09.2012, potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti navrhovateľky zo dňa 05.12.2011 do 01.10.2012, a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Právny stav

Podľa ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce účinného v čase neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 05.12.2011, t. j. zákon v znení účinnom do 31.12.2012; ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

(2) Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov.

(3) Ak zamestnávateľ skončil pracovný pomer neplatne a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí, ak sa so zamestnávateľom nedohodne písomne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou, ak

a) bola daná neplatná výpoveď, uplynutím výpovednej doby,

b) bol pracovný pomer neplatne skončený okamžite alebo v skúšobnej dobe, dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

(4) V prípadoch ustanovených v odseku 3 písm. b) zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

Skutkové a právne zhrnutie

V predmetnej právnej veci je nesporná existencia základu nároku na vyplatenie náhrady mzdy, daná súdnym rozhodnutím Okresného súdu Košice I., sp. zn. 17Cpr 1/2012, zo dňa 20.12.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11CoPr 2/2013, zo dňa 22.01.2014. V danom prípade, keď zamestnávateľ - odporca so zamestnancom - navrhovateľkou neplatne skončil pracovný pomer okamžite a navrhovateľka ako zamestnanec požiadala odporcu ako zamestnávateľa o ďalšie zamestnanie, čo v danom prípade urobila listom zo dňa 13.12.2011, mala by jej v zmysle citovaného ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce účinného ku dňu neplatného z okamžitého skončenia pracovného pomeru patriť náhrada mzdy.

V danej súvislosti je potrebné poukázať na výnimku z tohto zákonného predpokladu, a to prípad, ak zamestnanec nie je schopný alebo ochotný vykonávať prácu pridelenú podľa pracovnej zmluvy, napríklad v období, keď je uznaný za práceneschopného, vtedy takýto zamestnanec nemá nárok na

poskytnutie náhrady mzdy podľa ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce (judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 90/1970).

V prípade navrhovateľky je zrejmé, že odo dňa neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru, t. j. 05.12.2011, bola uznaná za práceneschopnú až do 30.09.2012, kedy poberala nemocenskú dávku od Sociálnej poisťovne. Podľa priloženého potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti (č.l. 44) je zrejmé, že táto u navrhovateľky trvala od 05.12.2011 a schopná práce bola od 01.10.2012, potvrdenie bolo vystavené ošetrojúcou lekárkou navrhovateľky MUDr. W..

Navrhovateľka bola práceneschopná takmer 10 mesiacov, rovnako bola práceneschopnou aj 13.12.2011, kedy požiadala odporcu ako svojho zamestnávateľa, aby ju ďalej zamestnával. Ak súd vychádza z tohto rozhodujúceho dátumu, t. j. od 13.12.2011, do ukončenia práceneschopnosti navrhovateľky uplynulo rovnako viac ako deväť mesiacov. V zmysle citovaného ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce, náhrada mzdy patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru v spojení s ust. § 79 ods. 2 citovaného zákona; ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov. V rámci týchto deviatich mesiacov, nasledujúcich po výzve navrhovateľky odporcovi, aby ju ďalej zamestnával, preukázateľne poberala dávku nemocenského zabezpečenia. Súd preto dospel k záveru, že jej z tohto dôvodu preto nevznikol nárok na vyplatenie náhrady mzdy v zmysle ust. § 79 ods. 1,2 Zákonníka práce.

Súd na doplnenie uvádza, že navrhovateľka až v konaní o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného posudku predložila lekárske posudky odbornej lekárky MUDr. P. Q. zo dňa 27.09.2012, t. j. v čase trvania jej práceneschopnosti, na základe ktorého navrhovateľka z dôvodu chronického ochorenia chrbtice žiadala o preradenie na inú prácu; čím preukázala, že nebola v danom čase schopná zo zdravotných dôvodov vykonávať prácu v zmysle pracovnej zmluvy, preto by jej v takomto prípade i na ďalšie obdobie od 27.09.2012 nárok na náhradu mzdy v zmysle ust. § 79 ods. 1, 2 Zákonníka práce nevznikol. Navrhovateľka predkladala odporcovi ako svojmu zamestnávateľovi dôkazy o tom, že nespĺňa zdravotné predpoklady na výkon svojej práce a jej zdravotný stav jej výkon práce v zmysle pracovnej zmluvy nedovoľuje, čím je preukázané aj pre účely tohto konania, že zdravotné predpoklady na riadny výkon práce v zmysle pracovnej zmluvy nespĺňala počas celej rozhodnej doby od 13.12.2011 do 01.04.2014 (rozsudok NS ČR, sp. zn. 21Cdo 3573/2012, zo dňa 08.01.2014).

Z uvedených dôvodov súd preto jej návrh na zaplatenie náhrady mzdy v sume 3.285,35 Eur zamietol a o náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania nepriznal, pretože si ju tento neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III., písomne v troch rovnopisoch.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) obsahovať údaj, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).